

Escobaria leei (Rose) Bodeker, 1933

Escobaria N.L.Britton & J.L.Rose, 1923

Rod *Escobaria* je rod vesměs malých, kulovitých až sloupkovitých kaktusů, ve velké většině malých, až miniaturních rozměrů, jednotlivě, ale častěji trsovitě rostoucí. Zhruba 50 známých druhů se vyskytuje od východu ostrova Kuba na jihu (*Escobaria cubensis*) přes Mexiko, kde je především v jeho severní polovině největší koncentrace druhů, západ USA s přesahem do jihokanadských provincií Manitoba, Saskatchewan a Alberta, kde se vyskytuje druh *E. vivipara* a je tak nejseverněji rostoucím kulovitým kaktusem vůbec a jediným kulovitým kaktusem kanadské kaktusové flóry (najdeme zde 4 druhy kaktusů a jeden přírodní hybrid). Rod to není mezi pěstiteli vyloženě populární, ale díky rozmanitosti a vesměs snadnému pěstování si zde každý najde to své. Je také potřeba zmínit, že díky svému severnímu výskytu je několik druhů mrazuvzdorných až zimovzdorných a lze je s většími či menšími úspěchy pěstovat i venku na dobře drenážovaných osluněných skalkách či v nevytápěném skleníku. Jedná se o hlavně o *E. vivipara* s varietami, dále *E. missouriensis* s poddruhy a okruh kolem *E. sneedii* (*E. sneedii*, *leei*, *orcutilii*, *koenigii*, *macraxina*). Většina eskobárií se spokojí s chudým, dobře propustným substrátem, v sezoně bohatou, avšak nárazovou zálivkou po předchozím úplném vyschnutí substrátu a naprostým suchem v zimě. I tento rod má své rarity, které se uvedenému poněkud vymykají, pro úplnost se jedná o nedávno objevenou a popsanou *E. abdita* a její poddruhy, *cubensis* či *robinsorum*, jejichž pěstování již vyžaduje určitou pokročilost a jistou dávku citu.

Echinocereus viridiflorus Engelm. in Wisliz., 1848

Rod *Echinocereus* patří k tomu nejrozmanitějšímu, co nám může kaktusová říše nabídnout. Najdeme zde největší různorodost jak v barvách květů, tak ve velikostech stonků, typech a barvách otnění a způsobech pěstování. V přírodě je můžeme najít zhruba od Districto Federal v Mexiku (jehož součástí je hlavní město Ciudad de México) na jihu, přes celé území Mexické federace, kde je také největší koncentrace druhů, přes západní státy USA až po jihozápad Jižní Dakoty, kde v okrese Fall River County roste vůbec nejsevernější druh rodu, *Echinocereus viridiflorus* (viz obrázek). Barvy květů jsou od různých odstínů růžové a fialové (okruhy *E. pectinatus* a *reichenbachii* aj.), přes cihlově červenou (okruhy *E. triglochidiatus*, *coccineus* a další), žlutou (*E. subinermis* aj.), bílou (*E. grandis*, *pulchellus* subsp. *sharpii* aj.), hnědou (*E. chloranthus*, *carmenensis* aj.) až po zelenou (některé formy *E. viridiflorus*). Najdeme zde rostliny od vyslovených miniatur (*E. davisii*) po půlmetrové sloupky *E. grandis*. Většina druhů má mírně sloupkovitý tvar, mnohé rostou trsovitě. Pěstování dřívě většiny druhů nečiní problémy, výjimkou jsou „speciality“ jako *E. lindsay* či *E. grandis*, k jejichž udržení je zapotřebí určitého péstitelského umu a citu, dále jde o druhy s tzv. řepovitými kořeny (okruhy *E. knippelianus* a *pulchellus*), které vyžadují velmi opatrnou zálivku. Pro zbytek platí dobře propustný substrát s minimem organických látek, nárazová a bohatá zálivka v době vegetace s přihnojením aspoň jednou za sezonu a s výjimkou druhů z poloostrova Baja California, které chtějí teplejší zimování (kolem 15 °C), stačí 0-10 °C. Na závěr je nutno zmínit jednu velmi potěšitelnou vlastnost, a to, že v rodu najdeme řadu druhů, které nejenže snášejí středoevropské mrazy, ale některé, ze severních lokalit také i rozmary středoevropské zimy, jistější ovšem je kytičky na skalce přes zimu zakrýt, naše oblevy pětkrát do týdne a následné mrazy nesvědčí ani těm nejdolnějším druhům. Za mrazuvzdorné lze považovat severní provenience těchto druhů (*E. bakeri*, *chloranthus* a poddruhy, *coccineus* a poddruhy, *engelmannii*, *fendleri*, *reichenbachii* a poddruhy, *triglochidiatus* a poddruhy, *viridiflorus* a poddruhy).

JIHOČESKÉ MUZEUM V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
a Specializovaná základní organizace ČZS „Orchidea“ České Budějovice

TRADIČNÍ VÝSTAVA ORCHIDEJÍ

bromélií, sukulentů, jiných exotických rostlin a hmyzu

Otevírací doba:
pondělí – neděle
9:00–17:30 hodin

15. 2. – 24. 2. 2019

Zveme návštěvníky na příští výstavu orchidejí, která se uskuteční v Jihočeském muzeu opět v únoru 2020.

Náš kontakt: Specializovaná základní organizace ČZS, „Orchidea“ České Budějovice
e-mail: pavel.roubin@seznam.cz

www.muzeumcb.cz

Angraecum sesquipedale

Tradičním výstavám orchidejí v Jihočeském muzeu často vévodí orchideje rodu *Angraecum* s velkými bílými lesklými květy. Vyobrazené ***Angraecum sesquipedale*** je z Madagaskaru a jeho květy mají až 30 cm dlouhou ostruhu s nektarem, kterým lákají opylovače – velké tropické lišaje. Kultura těchto rozměrných teplomilných orchidejí je poměrně jednoduchá – ve větších nádobách s klasickým orchidejovým substrátem.

Pescatorea ekvadoriana

Orchideje rodu *Pescatorea* mají drobné pahlízy dvoustranně porostlé vějířem pevných listů. Výrazné květy vyrůstají jednotlivě z paždí listů a mají charakteristický tupě ukončený pysk. ***Pescatorea ekvadoriana*** na snímku má jemnější kořeny, a proto je lepší, pěstovat ji v květináčích s mírně vlhkým humóznějším substrátem.

Bulbophyllum smitiandii

Rod *Bulbophyllum* je asi nejpočetnější z celé čeledi Orchidaceae – patří do něj více jak 1000 druhů, od naprostých miniatur až po velmi rozměrné rostliny. Podobná různorodost je i ve velikosti a tvaru květů, často velmi bizarních. ***Bulbophyllum smitiandii*** pěstujeme přednostně navázané na kůře, z misek rádo „utíká“. Rostlina je teplomilná, snese i polostín, ve kterém však méně kvete.